

[Anden næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om fremme af investeringer i de eksporterende og importkonkurrerende erhverv, om tilvejebringelse af erhvervslokaler og om styrkelse af egnsudviklingsordningen.

Af Svend Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 24/2 84).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Stetter):

Det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning giver mig en velkommen lejlighed til at fremkomme med nogle oplysninger om regeringens overvejelser og planer på nogle af de områder af erhvervspolitikken, som beslutningsforslaget vedrører. Jeg er nemlig enig med forlagsstillerne i, at vore forskellige erhvervsfremmeordninger til staidighed må holdes under opsyn for at sikre, at de bedst muligt opfylder erhvervenes aktuelle behov. Jeg går ud fra, at det er overvejelser af denne karakter, der har ført til fremsættelse af de 3 forslag, som er samlet i beslutningsforslaget. De overvejelser, regeringen har gjort sig med samme formål for øje, fører dog i en anden retning med hensyn til prioriteringen af de erhvervspolitiske midler.

Gennem årene har industriministeriet iværksat forskellige anlægsfinansieringsordninger, hvorved offentlige midler stilles til rådighed for virksomhederne i form af tilskud eller lavtforrentede lån, herunder de 3 ordninger, som beslutningsforslaget vedrører, EM-låneordningen, håndværkerlåneordningen og egnsudviklingsordningen. Faldet i den gennemsnitlige markedsrente har gradvis formindsket fordelene ved disse ordningers lånemidler, og en fortsat gunstig udvikling i renteniveauet vil yderligere reducere disse lånemidlers betydning. Hertil kommer, at adgangen til risikovillig kapital gennem an-

dre kanaler er blevet langt lettere end tidligere.

Det er derfor regeringens opfattelse, at erhvervslivets investeringer fremmes bedst gennem videreførelse af en generel økonomisk politik, der sikrer en fortsat gunstig udvikling i renteniveauet og et rigeligere udbud af risikovillig kapital fra det private kapitalmarked, ikke gennem en udvidelse af det offentliges lavtforrentede låneordninger.

Det forekommer mig derfor, at forlagsstillerne bygger på en for traditionel tankegang, når de ensidigt sigter på en fortsættelse af udbygningen af tidligere statslige initiativer, som har været udmærkede under de i sin tid gældende forudsætninger, men som ikke længere svarer til de aktuelle erhvervspolitiske behov.

Det er regeringens opfattelse, at finansieringsvilkårene for anlægsinvesteringer ikke længere er erhvervenes væsentligste problem, og at den erhvervspolitiske indsats i langt højere grad bør gå ud på at styrke virksomhedernes eksportbestræbelser og højne deres teknologiske niveau, så der herigennem skabes grundlag for en konkurrencedygtig produktion til gavn for beskæftigelse og betalingsbalance.

Dette er baggrunden for den omprioritering inden for industriministeriets erhvervsfremmebevillinger, som blev gennemført med finansloven for 1984. Den linje, som her blev lagt, tænkes fulgt i den kommende tid, bl.a. med en kraftig opprioritering af teknologipolitikken med hovedvægten på informationsteknologien, hvad jeg skal komme nærmere ind på i den industripolitiske redegørelse, jeg om kort tid vil afgive her i tinget.

Til gengæld vil jeg fremsætte forslag om en omlægning af såvel håndværkerlåneordningen som egnsudviklingsordningen med henblik på, at der ved disse ordninger kan opnås stort set uændrede resultater med et væsentligt lavere træk på statsfinanserne.

På denne baggrund vil man forstå, at jeg ikke kan tilslutte mig de forslag, som er lagt frem i beslutningsforslag nr. B 41.

EM-låneordningen har utvivlsomt under det ekstremt høje renteniveau været et velkomment supplement til virksomhedernes finansieringsmuligheder på de specielle områder, ordningen tager sigte på. Men behovet for særlige rentebegunstigelser er som nævnt stærkt aftagende, og jeg ser derfor ingen be-

[Industriministeren]

grundelse for nu at udbygge ordninger af denne karakter.

På et enkelt område, nemlig håndværk og mindre industri, vil der nok fortsat være et vist behov for lånemidler til en lavere rente, end markedet kan tilbyde, og her vil jeg anse den metode, der er anvendt i EM-låneordningen, for velegnet, fordi den opererer med en rente, der nok er lav, men som følger bevægelserne i markedrenten. Den omlægning af håndværkerlåneordningen, som regeringen arbejder med, tænkes derfor baseret på dette princip, hvilket i øvrigt er i overensstemmelse med ønsker, der er fremsat af håndværkets og den mindre industris egne organisationer.

Socialdemokratiets tanker om i denne ordning at indbygge en adgang til kombineret statslig og kommunal finansiering af erhvervslokaler til mindre, fortrinsvis nyetablerede virksomheder vil ikke kunne indpasses i regeringsforslaget, og jeg tror heller ikke, ideen er særlig god. Jeg udtalte mig allerede i sidste uge om et forslag af lignende art, fremsat af SF, beslutningsforslag nr. B 10. Der har været gjort et forsøg af denne art, som ikke faldt heldigt ud. Det synes at vise, at omkostningerne ved etablering og drift, selv med billige offentlige lånemidler til anlægsfinansieringen, langt ville overstige, hvad nystartede virksomheder tør belaste deres huslejebudget med.

En mulighed, som måske med større fordel kunne overvejes, har været nævnt af en af vore større kreditinstitutioner. Den har overtaget en række konkursramte ejendomme, hvori billige erhvervslokaler skulle kunne tilbydes mindre virksomheder og iværksættere. Tilbuddet synes i givet fald at kunne søges udnyttet på lokalt plan uden behov for offentlig medfinansiering.

Om forslaget vedrørende etablering af en egnsudviklingsfond skal jeg endelig bemærke, at egnsudviklingsordningen har fungeret godt og ubestrideligt har sin store del af æren for den kraftige erhvervsmæssige fremgang, der har fundet sted i de områder, som har nydt godt af ordningen. Denne fremgang er så markant, at den i finansloven for 1984 stedfundne nedtrapning af bistandens omfang nu må anses for rimelig.

I modsætning hertil indebærer socialdemokratiets forslag om en egnsudviklingsfond en væsentlig forøgelse af bistandens omfang og en fastfrysning af ordningen på et meget

højt niveau. Som jeg allerede har forklaret, finder regeringen ikke, at der er behov for en sådan optrapning på nuværende tidspunkt. Jeg kan være enig i, at der fortsat vil være et behov for at bevare egnsudviklingsordningen, men jeg vil som nævnt fremsætte et forslag om en anden omlægning. Jeg tænker her på, at der i højere grad bliver lagt vægt på tilskudsordningen i stedet for lånefinansieringen, som med den stedfundne renteutvikling har mistet en del af sin betydning som incitament til investeringer.

Jeg kan derfor ikke tilslutte mig det fremsatte forslag, men vil inden længe vende tilbage til folketinget med andre forslag på disse felter, som efter regeringens opfattelse bedre modsvarer de aktuelle behov i erhvervslivet.

Arne Lund (KF):

Der kan ikke og skal ikke herske tvivl om, at det konservative folkeparti og vel regeringspartierne i det hele taget støtter den målsætning om erhvervsfremme og særlig fremme af de import- og eksportkonkurrerende erhverv, der ligger i det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning. Men når vi kommer til de midler, der er anbefalet i beslutningsforslaget, kniber det mere med enigheden.

De midler, forslaget her peger på, og som man ønsker udbygget, har været anvendt i en årrække, og så går det ofte sådan, at de er ved at udtømme deres effekt, og hvis man maser yderligere på med disse midler, så kan de få virkninger, som er uønskede.

Det, jeg er sikker på, er, at i jo større udstrækning vi pumper offentlige midler ind i disse lånesørordninger for erhvervslivet, jo mindre spillerum får vi finanspolitisk til at fortsætte den politik med en generel nedsættelse af renten til fremme af hele erhvervslivet, som regeringen har haft succes med et langt stykke. Vi er allerede på vej til at nærme renteniveauerne inden for de i særordningen begunstigede erhverv til renteniveauet i almindelighed. Den politik bør fortsættes, og den fortsættes ikke, men kan tværtimod modvirkes ved, at man pumper flere offentlige midler ind på dette område til skade for den generelle rentepolitik.

En ting mere vil jeg gerne have lov at fremhæve, det gjorde industriministeren og-

[Arne Lund]

så. Vi har inden for det sidste års tid betrådt nye veje ved finansieringen af erhvervslivet. Jeg tænker her særlig på realkreditinstitutternes og pensionskassernes muligheder for at gå mere ind i aktive investeringer i erhvervslivet, en linje, som socialdemokratiet jo da i øvrigt mig bekendt har støttet. Der ligger nogle nye tanker, men der er ingen nye tanker i det forslag, der her er lagt frem.

Jeg skal derfor på det konservative folkepartis vegne afvise forslaget og henvise til de nye tanker, som industriministeren vil lægge frem i sin industripolitiske redegørelse. Men målsætningen taget i betragtning vil jeg gerne understrege, at denne afvisning sker i al elskværdighed.

Svend Heiselberg (V):

Med beslutningsforslaget fra socialdemokratiet om fremme af investeringer i de eksporterende og importkonkurrerende erhverv, om tilvejebringelse af erhvervslokaler og om styrkelse af egnsudviklingsordningen sigter vi utvivlsomt efter samme mål i erkendelse af, at det er erhvervslivet, der skal løse de samfundsmæssige, økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer. Skal vi have rettet op på det skæve Danmark, så må der tages specielle hensyn til de svageste områder i landet. Som hr. Arne Lund sagde, er midlerne til at gøre det tilsyneladende noget forskellige, når man ser på det, som ligger i forslaget, og det, regeringen mener bør ligge til grund.

Som også nævnt af industriministeren er det regeringens opfattelse, at erhvervslivets investeringer fremmes bedst gennem videreførelse af en generel økonomisk politik, der sikrer et gunstigt renteniveau og et rigeligt udbud af risikovillig kapital fra det private kapitalmarked. Her vil socialdemokratiet kunne hjælpe erhvervslivet generelt ved at gå konstruktivt ind i samarbejdet med regeringen og ikke ved en uklædelig obstruktionspolitik, som vi desværre i alt for lang tid har været vidne til.

Jeg er enig i, at der fortsat er behov for lånemidler til lav rente til håndværk og mindre industri, og her forstår jeg at ministeren arbejder med en omlægning af håndværkerlåneordningen.

Egnsudviklingsordningen er jeg enig med ministeren i har virket godt, og jeg må også være af den opfattelse, at skal vi, som jeg

allerede har nævnt, have rettet op på den skæve udvikling, som specielt sker i den vestlige del af landet i forhold til den østlige landsdel, er det nødvendigt, at der fortsat gives mulighed for støtte. Om det – som ministeren lægger op til – i højere grad skal ske ved tilskudsordninger i stedet for lånefinansiering, vil vi i venstre følge med opmærksomhed. Det skal siges, at det er nødvendigt med visse former for støtte til den vestlige del af landet, hvis vi ønsker en blot nogenlunde ligelig udvikling.

I håb om, at ministeren i sin industripolitiske redegørelse om kort tid her i tinget vil tage de nødvendige hensyn til det tidligere mishandlede erhvervsliv, skal jeg på venstres vegne afvise forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Det socialdemokratiske forslag består af 3 dele, som jeg skal kommentere enkeltvis.

Det første forslag, om at forhøje det statslige indskud til EM-låneordningen, kan vi ikke anbefale. Det er vores opfattelse, at det oprindelige sigte, som karakteriserer bogstaverne E og M, energi og miljø, i nogen grad er bortfaldet, og at disse lån stort set gives til enhver form for producerende virksomhed. Endvidere administreres lånene af Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, det vil i praksis sige Industrirådet, og det er også vores opfattelse, at de i vid udstrækning går til velkonsoliderede virksomheder. Da den form for rentesubsidiering har den virkning, at det presser det almindelige renteniveau op, kan vi ikke se andet, end at denne type ordninger gavner det velkonsoliderede erhvervsliv og skader det nyetablerede. Derfor mener vi, at det er ufornuftigt at udvide ordningen. Tværtimod mener vi, at staten burde trække sig ud af denne ordning i takt med, at de nuværende lån tilbagebetales. Midlerne kunne så overføres til mere hensigtsmæssige støtteordninger.

Hvad angår pkt. 2, er vi straks noget mere velvillige. Det ligner i høj grad det forslag, vi selv kom med for en uge siden om iværksættercentre, men der er en række forskelle. Ikke alene har socialdemokratiet hæftet den op på håndværkerlåneordningen, det er den mindste del, men socialdemokratiets forslag går lidt mere på permanent at subsidiere mindre virksomheder ved at skaffe dem billi-

[Rahbæk Møller]

gere lokaler, hvor SFs forslag mest gik på at nedbringe startomkostningerne for nyetablerede virksomheder. Til gengæld lagde vi vægt på, at der ud over lokaler blev stillet hjælp til telefonpasning, administration, rådgivning osv. til rådighed. Men på trods af disse forskelle ser vi så stort et fællesskab i sigtet, at det må være muligt at nå frem til en fælles løsning, og det er vi indstillet på at forhandle med socialdemokratiet om.

Hvad angår det tredje forslag, om at omdanne egnsudviklingsordningen til en fond, er vi positive. Det er vor opfattelse, at på trods af nogle børnesygdomme har egnsudviklingsordningen gjort stor nytte, og omdannelsen til en fond er ensbetydende med, at man freder ordningen for nedskæringer, og det er jo også sigtet med det, og det er vi indstillet på at støtte.

Så med andre ord: nej til et'eren, ja til to og tre.

Larsen-Ledet (RV):

Det er efter radikal opfattelse værdifuldt, at vort samfund også fremover kan have mange mindre erhvervsvirksomheder.

Egnsudviklingsområderne, hvor indkomstniveauet ligger langt under gennemsnittet, og hvor arbejdsløsheden er katastrofal, har brug for flere eksportorienterede erhvervsvirksomheder, som kan konkurrere på vore eksportmarkeder. Den nye teknologi og vor evne til at inddrage denne får selvfølgelig stor betydning for denne konkurrenceevne, samtidig med at vi fortsætter en omkostningsdæmpende politik, som også i den henseende er vigtig.

Nu ved vi imidlertid, at ministerens industripolitiske redegørelse er på trapperne, og her vil sikkert en række af de elementer, der er tale om her, indgå, og derfor vil vi afvente denne redegørelse. Vi vil undersøge det socialdemokratiske forslag nærmere under udvalgsarbejdet, inden vi tager endelig stilling til det.

Dohrmann (FP):

Jeg kan naturligvis ikke være utilfreds med, at industriministeren afviser dette forslag, men jeg må nok sige, at det giver anledning til en del bekymring, når industriministeren samtidig antyder, at man faktisk kan forvente noget, der ligner det her, at ministe-

ren vil komme og præsentere noget sådant for folketinget.

Folketingets vigtigste opgave er at skabe så godt et erhvervsklima, at så mange som muligt føler sig tilskyndet til at etablere nogle privatejede virksomheder. Alle de mærkværdige former for tilskud, dette folketing har vedtaget op igennem årene, er der – næsten uanset hvad man kalder dem – stort set aldrig kommet noget godt ud af. Det har skabt konkurrenceforvridning, det har givet anledning til, at der er blevet sat nogle ting i gang, som ikke var levedygtige. Det er altså ikke den vej, vi skal gå.

Som det blev nævnt af venstres ordfører, er det vores opgave at føre en sådan økonomisk politik, at renten falder yderligere. For øjeblikket ser vi desværre tendenser til, at den er i færd med at stige igen, og det kunne tyde på en vis slaphed og eftergivenhed hos de nuværende regeringspartier. Jeg kan ikke undlade at komme med den bemærkning, at siden valget er det, som om regeringen er sløjet meget, meget af. Den store optimisme, man sporede før sidste valg, er ved at forsvinde op i den blå luft. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at advare regeringen mod at slå ind på den VKR-linje, som vi desværre kun husker alt for godt.

Endelig skal jeg sige, at vi naturligvis afviser dette forslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis og CDs vegne tilslutte mig industriministerens redegørelse og sige, at vi glæder os til redegørelsen om industripolitiske forhold. Dermed skal jeg altså afvise det socialdemokratiske forslag, men dog sige, at jeg finder, at de emner, man har fundet frem, er vigtige, og jeg håber, at vi, selv om vi ikke er enige i fremgangsmåden, i udvalget og senere kan finde ud af sammen at gøre noget til gavn for dansk erhvervsliv og dansk industri, for det er noget, som vedrører os alle, uanset næsten på hvilken front vi står.

Kristeligt folkeparti ser også meget gerne, at man gør noget ekstra for håndværket og den mindre industri, som på mange måder er hårdt trængt, ikke alene af de love, der vedrører industriministeren, men også af andre ministres love, der griber ind i det. Vi kan f.eks. i forbindelse med karensdagen nævne

[Inger Stilling Pedersen]

den længere tid, man skal betale løn som mindre arbejdsgiver i tilfælde af ansattes sygdom.

Egnsudvikling er også en vigtig ting, ikke alene mod vest, men også lidt mod nord. Også i det område, jeg selv kommer fra, Randersområdet, kan det være nødvendigt at man prøver på at sætte ind.

Vi glæder os til, at redegørelsen kommer, og håber, at vi da kan få en god debat.

Svend Andersen (S):

Jeg vil først takke de ordførere, der har beskæftiget sig med forslaget. Der er jo den ejendommelige situation, at alle har udtalt sig positivt om forslaget, men med lidt forskellige gradueringer. Det var kun hr. Rahbæk Møller, der gav fuld tilslutning til to af punkterne, og det er vi glade for. Vi håber, at vi kan få noget fornuftigt ud af det tilsagn, der her er givet.

Hr. Larsen-Ledet fra de radikale var lidt mere forbeholden og ville afvente ministerens redegørelse. Den har vi allerede fået en lille flig af, og jeg ved ikke, om der er så forfærdelig meget at hente. Men vi glæder os selvfølgelig også til, at vi får ministerens redegørelse.

Derudover var det vel egentlig hr. Arne Lund, der var mest positiv. Jeg forstod, at man var meget enig i målsætningen i forslaget, men at man ikke rigtig vidste, hvordan man skulle finde midler til de ting, der stod i det. Jeg kan sige, at hvis vi er enige om målsætningen, så skulle vi vel også kunne finde midlerne i fællesskab.

Industriministeren var også positiv over for tankerne, men mente også, at vi skulle vente, til vi fik redegørelsen fra ministeren. Det, jeg kunne lure mig til eller lytte mig til, måtte jeg forstå på den måde, at det skulle gå ud på en omlægning fra lån til tilskud i egnsudviklingsordningen, og der var også nogle andre ting, der ville blive lagt vægt på. En af de ting, vi må være uenige med ministeren i, er de begrænsninger, regeringen har fundet anledning til at foretage i erhvervsfremmeordningerne, ikke mindst nedskæringerne på egnsudviklingsordningen. Hvis jeg hørte rigtigt, sagde ministeren, at omlægningen skulle betyde uændrede resultater. Hvis det, ministeren kommer med, går ud på et uændret resultat i forhold til det, vi kender i

dag, ligner det for mig at se mere noget finanslovs kosmetik end noget, der er reel erhvervsfremmeordning i. Men det kommer vi jo til at se nærmere på, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Jeg skal ikke gennemgå de forskellige punkter yderligere, blot sige, at når ministeren siger, at det er vigtigt, at vi bruger det rentefald, der er kommet, så er vi af samme opfattelse. Det er da rigtigt, at der er sket nogle ting. Der er kommet lavere energipriser og lavere råvarepriser, og vi har fået et internationalt rentefald. Men det er netop derfor, vi mener, at det er nødvendigt, at vi nationalt gør noget, at vi sikrer, at alle disse ting, der kommer udefra, bliver udnyttet på en rimelig og fornuftig måde, sådan at vi kan få den ekspansion i samfundet, som vi alle sammen ønsker.

Med de positive bemærkninger, der er faldet, imødeser jeg et godt og interessant udvalgsarbejde, hvor vi måske kan få lidt mere at vide om, hvad det er, ministeren egentlig vil, uden at vi behøver at vente til redegørelsen – den kommer måske hurtigt – så at vi kan bruge de ting allerede under behandlingen af dette beslutningsforslag.

Arne Lund (KF):

Jeg blev lidt nervøs for, at hr. Svend Andersen har misforstået min elskværdighed. Nå, det er nu noget, jeg har været udsat for før.

Hr. Svend Andersen siger, at jeg ikke rigtig kunne finde ud af, hvad det er for midler, der skal anvendes. Lad mig understrege, hvad jeg sagde for lidt siden: det, mit parti og regeringen går ind for, er en fortsat generel rentesænkningspolitik, som vi ikke gavner ved at pumpe flere offentlige midler ud i lavt forrentede særordninger.

For det andet har jeg peget på, at vi – i øvrigt i samarbejde med socialdemokratiet – har betrådt nye veje i finansieringen af erhvervslivet ved at sørge for, at realkreditinstitutter og pensionskasser i højere grad kan investere direkte i erhvervslivet. De alternative midler har vi altså klar, og der kommer givet endnu flere i ministerens industripolitiske redegørelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg forslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om fremme af systemeksport.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(FremSAT 6/3 84).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Stetter):

Forslaget tager sigte på at fremme offentlige styrelser systemeksport. Jeg er ganske enig i denne målsætning og lægger ligesom forslagsstillerne vægt på, at offentlige styrelser i højere grad motiveres til at deltage i systemeksport. Jeg er også enig i, at der er behov for et nært samarbejde mellem myndighederne og erhvervslivet på dette felt.

Med henblik på at fremme arbejdet med systemeksport arrangerede jeg i forsommeren 1983 en konference, hvis formål bl.a. var at fremme interessen for samarbejde mellem de private virksomheder og den offentlige sektor om formidling af eksport af den viden, der findes inden for den offentlige sektor. På konferencen fremkom en række synspunkter om problemerne i forbindelse med offentlige styrelser deltagelse i eksportarbejdet.

Opfølgingsarbejdet er foregået i Eksportfremmerådets regi, hvor projektudvalget og Danmarks Erhvervsfond har arbejdet med problemerne, f.eks. om skatteregler, lønvilkår og medarbejdernes motivation. Arbejdet nærmer sig nu sin afslutning og vil danne baggrund for en modernisering af den gældende ordning, der er indeholdt i industriministeri-

ets cirkulære fra januar 1981 om statslige styrelser deltagelse i eksportforretninger.

Gennem cirkulæret blev der etableret en ordning til formidling af offentlig deltagelse i eksportforretninger. Ordningen indebærer, at statslige styrelser med henblik på eksport og mod betaling kan levere ydelser til danske virksomheder på underleverandørvilkår eller udlåne medarbejdere til danske virksomheder. Det offentlige vil også, hvor dette er påkrævet, kunne eksportere direkte til en udenlandsk myndighed eller eventuelt til en privat virksomhed. Eksport af offentlig viden foretages i denne situation med henblik på at fremme efterfølgende privat eksport.

Der er i cirkulæret anført 3 forudsætninger for den offentlige indsats. For det første: eksport af statslig viden bør fortrinsvis ske ved formidling gennem danske erhvervsaktiviteter og må ikke finde sted i konkurrence med disse. For det andet: en styrelses deltagelse i eksportforretninger forudsætter, at dens primære opgave fortsat kan varetages på forsvarlig vis. For det tredje: en styrelses medvirken i eksportforretninger må ske uden nettomerudgift for staten. Jeg lægger vægt på, at disse 3 forudsætninger opretholdes ved modernisering af den gældende ordning.

Forslagsstillerne ønsker, at der oprettes et statsligt systemeksportselskab under industriministeriet. Selskabets hovedopgave skal være af formidlende karakter, og selskabet skal således ikke selv varetage den egentlige eksport. Arbejdsopgaverne angives at være formidling af udenlandske ordrer og lokalisering af salgbar ekspertise m.v.

Jeg kan oplyse, at formidlingen af offentlige styrelser eksport af viden og know-how som hovedregel varetages af projektudvalget under Danmarks Erhvervsfond i et veletableret samarbejde med erhvervslivet, der stiller den nødvendige ekspertise til rådighed. For tiden er projektudvalget og Danmarks Erhvervsfond bl.a. i gang med at foretage en kortlægning af eksportegnede offentlige ydelser med henblik på opbygning af en informationsbank med oplysninger, som kan stilles til rådighed for erhvervslivet og udenlandske købere.

De funktioner, der er tiltænkt et systemeksportselskab, er således allerede varetaget af projektudvalget og Danmark Erhvervsfond. Arbejdet er i god gænge, og jeg mener ikke, at der vil være vundet noget ved at op-